

Гео Милев

Из книгата „As Dur“

Allegro Vivace

Сърцето ми бие!
вопие с тържествена радост навън през света –
в ушите ми вият
червените вълци на моята кръв –
и моите нерви треперят –
о празник и ужас!
Боите ликуват в градини, в площади, в плакади –
и вятър плющи и развява душата ми –
старинно покъсано знаме:
над жарки твърдини –
всё. –
Аз чакам. Един. Побеждавам години:
и зрея.

Presto

Аз съм влюбен във вас! Аз ви любя! Аз страдам!
– Ще ви следвам до гроб! Ще ви следвам навред!
От сто метра надолу по стълбите падам
– в ресторанта, пред вас на колене
(влюбен и блед).
През тайни врати детективи след мене
ме преследват и дебнат (аз зная това)
и отчаяни, сред пусти полета, зова
към мразния вятър, нощта и дъжда...
И превързан през кръста с въжа,
аз се хвърлям в морето – но пак ме изтеглят навън...

Дни и нощи, без сън...
С разбойнишки чети
аз бягам
по планински пътеки...
Аз лягам
за сън –
и сънувам потери
по моите дири...

Макс Ланда ме гони.
Макс Ланда ме дири –

аз бягам
по планински пътеки, наклони –
Макс Ланда ме гони с револвер в ръка...

Аз бягам... И знам
– пам! пам! –
че убил ме
би той, с лик изюден от бяс и жестокост
– пам! пам! –

О, ужас и вик на невинните филми,
отразени в искрата на светлия кокс.

Finale

С двадесет и четири гръмовни удара
часовникът завършва своя кръг.
Дотук.
И утре ти ще бъдеш пак ти
– сам сред бога –
Ужасът сторък
на времето
с крака, с ръце,
с длани, с пръсти, с лакти
бий
– от изток до запад –
тревога
по скъсания кървав барабан на моето сърце...
И секва в миг кръвта.
Тук свършва песента.

Da capo

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11299>]